

Muziek in de kerk...

Kerkmuziek of muziek in de kerk; twee aparte begrippen.

Bij 'kerkmuziek' denk ik aan de tijd dat er in de kerk Gregoriaans werd gezongen. Sinds de invoering van de volkstaal tijdens de Mis in de zestiger jaren heeft het Gregoriaans afgedaan en wordt het alleen nog in speciale gevallen ten gehore gebracht, meestal niet in de kerk maar tijdens concerten van zangkoren.

"Vernieuwen", zei de bisschop, "de mensen moeten verstaan wat ik zeg". Tegenwoordig moet je al naar Italië, naar het Sint Pietersplein, om eens lekker het Tatum ergo mee te kunnen zingen.

'Kerkmuziek' doet mij ook denken aan de tijd toen het luchtorgel in onze kerk nog in takt was. De bastonen van de grootste orgelpijpen klinken nog in mijn oren als ik er aan denk.

Sinds een orgelpijp met oorverdovend lawaai tijdens een kerkdienst naar beneden donderde is het orgel stom en daarmee is, voor mij, de kerkmuziek verdwenen. Wat is overgebleven is de akoestiek.

Vroeger werd er bij de bouw van kerken streng rekening gehouden met de akoestiek. Er waren geen microfoons en luidsprekers die het geluid versterken en verdelen, dus moest de bouwvorm van het interieur zorg dragen voor een goede geluidsoverdracht.

In onze kerk is een bijzonder goede akoestiek. Vooral als we met de Harmonie spelen dan valt dat op. Vreemd is wel dat de meest gunstige plek om een goede akoestiek te verkrijgen niet het oxaal is, waar het orgel is gesitueerd, maar in het middenschip.

De oorzaak van dit verschijnsel is waarschijnlijk de specifieke vorm van de wanden en plafond waardoor een zuivere overdracht van het geluid ontstaat. Bij een gevulde kerk is er bijna geen last van echo hetgeen de klank van de muziek nog extra ten goede komt.

Het najaarsconcert was daar weer eens een goed voorbeeld van, de naar huidige begrippen goed gevulde kerk en de reacties achteraf waren zeer positief. Er waren er zelfs bij die spraken over kippenviel tijdens het slotakkoord.

Cor Geilen